

Nieuwsbrief

Augustus 2026, uitgave 8

In dit nummer:

Antwerpen

Van de havenmeester

Redactie bereikbaar via
info@wsvdewaterlelie.nl

Emoties

Vorige keer had ik gemeld dat er deze maand wellicht geen nieuwsbrief zou komen omdat er niet veel te vermelden is, toch deze korte maar belangrijke brief want laten we eerlijk zijn, het ontbreekt ons aan vrijwilligers en als er dan mensen opstaan om de vereniging draaiende te houden moeten we er zuinig op zijn. Wie de schoen past trekke hem aan zei mijn moeder altijd als er iets speelde in een druk gezin en dat geldt ook voor de leden binnen de vereniging. Een supergezellige vereniging en dan hoef ik alleen maar terug te kijken naar de openingstocht eerder dit jaar. Slechts een paar leden zijn niet zo betrokken en dat is jammer want we zien ze graag!

Antwerpen

Vorig jaar lagen we er nog met de boot, dit jaar waren we er op visite bij familie met boot. Ze hadden ons uitgenodigd omdat het feest was in de stad. Diverse muziekbandjes en het belangrijkste; er lagen tall ships die bewonderd mochten worden.

We waren eigenlijk aan de late kant maar René heeft nog wel een aantal mooie historische schepen gezien waaronder een boeierschuit uit 1884. Hij kreeg onderstaande flyer mee (sorry onderweg een beetje verkreukeld) en heeft een praatje aangeknoopt met de vrouw des botes want hoe toevallig is het dat het schip eigendom is geweest van een familie Boender uit Puttershoek. Later aan Marcel Boender gevraagd of het zijn familie is maar dat is niet het geval. Het is meer dan een eeuw geleden er zullen meer families met de naam Boender en de Geus in Puttershoek zijn geweest en of ze nu in de aardappelen, suikerbieten of biezen zaten ze hadden iets met varen.

1884 **nu**

ZIET OP U ZELVEN

meer dan 140 jaar oud

Scheepsnaam: ZIET OP U ZELVEN (afgekort: ZOUZ)
HET OUDSTE LIJZEREN BOEIERSCHIP anno 1884
Sedert 2014 geklasseerd als "Historisch varend Monument" in Vlaanderen.

Afmetingen L.O.A.: 24 m. Aan dek: 18 x 4,5 x 0,65 m
Gewicht: 40 ton, laadvermogen: 53 ton
Hoogte mast: 17 m

Sinds 1996 eigendom van:
LUC HONSLA
2800 Mechelen
België

Het schip de "ZIET OP U ZELVEN" werd in 1884 gebouwd in Alblasserdam, Nederland.

Het behoort tot de "tjalken" en is de kleinste in deze reeks. Door enkele verschillen in bouwwijze met de grotere tjalken valt het onder de categorie boeierschuiten. Het schip kan 3 tot 4 zeilen voeren, waarbij de zwaarden de zijwaartse drift tijdens het zeilen tegengaan. Kenmerkend zijn het houten berghout (stootrand) rondom het schip en de licht naar binnen vallende voorsteven.

De oudste bekende registratie dateert uit 1904. Vermoedelijk werd het aanvankelijk als beurtschip gebruikt in de regio Dordrecht. In 1910 werd het schip verlengd en werden gangboorden toegevoegd.

Vanaf 1919 was het schip eigendom van de familie Boender uit Puttershoek en voer veel voor het riet- en biezenbedrijf "De Geus". Het diende als moederschip bij het snijden van riet en bies in de Biesbosch en het Haringvliet. In het seizoen vervoerde het ook suikerbieten en aardappelen. Daarnaast werd het gebruikt voor het transport van gedroogde bies vanuit Puttershoek naar heel Nederland en België. Ook in Lokeren en Mechelen werden biezen gelost (voor stoelenfabrikanten (kerkstoelen)).

In 1923 werd het schip gemotoriseerd met een (natte) NUK, die al snel vervangen werd door een Kromhout 22pk en verdwenen mast en zeilen. Tot 1969 bleef het schip vracht vervoeren. Daarna werd het van de sloop gered, opnieuw getuigd en ingezet als zeilend charterschip. De huidige motor, een Nanni Diesel N4.115, is in 2025 geplaatst ter vervanging van de oude DAF 475 uit 1960 die sinds 1985 in het schip zat.

Ik kocht het schip in 1996 en restaureerde het naar de staat waarin het verkeerde tussen 1910 en 1923.

De "ZIET OP U ZELVEN" is een van de oudste, nog regelmatig varende schepen in België en het laatste Boeierschip.

Sinds 2014 is de ZOUZ geklasseerd als "Beschermd Varend Monument".

2025

Van de Havenmeester

Even mijn hart luchten.....

Wie regelmatig onze ledenvergaderingen bezoekt, zal hebben gemerkt dat ik met veel enthousiasme mijn werk als havenmeester doe. Dat is ook niet zo vreemd, want het is geweldig om te zien hoe onze vereniging en onze haven zich de afgelopen jaren hebben ontwikkeld.

Er is veel bereikt. Verschillende steigers zijn vervangen, het gras wordt keurig onderhouden en de verlichting op de meterkasten is vernieuwd, waardoor de haven 's avonds niet alleen veiliger is, maar ook een sfeervolle uitstraling heeft. Bij de ingang wappert trots onze clubvlag en tijdens de feestdagen zorgen feestelijk verlichte boten voor extra gezelligheid. Ook onze maandelijkse nieuwsbrief verdient een compliment; die wordt elke keer weer met veel zorg samengesteld.

Kortom: we mogen trots zijn op onze haven en onze vereniging. Dat gevoel draag ik graag uit naar bezoekers, passanten en onze burens.

Maar waarom dan deze bijdrage met de titel "Even mijn hart luchten"?

Omdat ik me zorgen maak over een klein aantal leden dat zelden in de haven komt en nauwelijks naar hun boot omkijkt. Die boten raken vervuild, worden groen of gaan roesten en slijten de landvasten ongemerkt. Langzaam maar zeker verpauperen ze en dat doet afbreuk aan de verzorgde uitstraling en aan de veiligheid van onze haven.

Als havenmeester probeer ik de eigenaren van deze boten vriendelijk te stimuleren om hun boot en steiger weer eens schoon te maken en te controleren. Dat is niet alleen goed voor het aanzien van de haven, maar ook belangrijk voor de veiligheid. Zo zijn de afgelopen weken twee boten bijna losgeraakt doordat een landvast brak. Gelukkig is daarbij geen schade ontstaan.

Soms reageert een eigenaar meteen en wordt het probleem opgelost. Maar helaas gebeurt het ook dat er helemaal geen reactie komt. Geen antwoord op een e-mail of WhatsApp-bericht en ook geen actie. Dat vind ik eerlijk gezegd teleurstellend. Als je lid bent van een vereniging, vind ik dat daar ook een bepaalde verantwoordelijkheid bij hoort.

Juist deze paar gevallen halen voor mij een beetje de glans van al het mooie werk af dat we met elkaar doen. Vergelijk het met een gezellig feest waar bijna iedereen er iets moois van maakt, maar waar een paar mensen de sfeer negatief beïnvloeden. Dat is jammer, want het is helemaal niet nodig.

Waarom schrijf ik dit? Natuurlijk om mijn zorgen met jullie te delen. Maar vooral ook in de hoop dat de leden die zich hierin herkennen alsnog in actie komen. Een schone, goed onderhouden boot is niet alleen prettig voor henzelf, maar ook voor alle andere leden.

Daarnaast wil ik dit onderwerp graag aan de vereniging voorleggen. Misschien is het goed om tijdens de eerstvolgende ledenvergadering met elkaar te bespreken hoe we hiermee willen omgaan. Welke verwachtingen mogen we als vereniging aan elkaar stellen? En wat doen we als leden die verantwoordelijkheid structureel niet nemen?

Ik hoop dat we daar samen een goede en eerlijke oplossing voor kunnen vinden, zodat we met elkaar trots kunnen blijven op onze mooie haven.

Martin Lagendijk